

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 6T/92/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120012814
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vincent Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2120012814.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Vincentom Szabóom v trestnej veci vedenej proti obžalovanému: A. D., nar. XX.XX.XXXX v R., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Trnave dňa 27. januára 2022, takto

rozhodol:

obžalovaný
A. D., nar. XX.XX.XXXX v R.,
trvale bytom K. ulica XXXX/X, R.,
t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

v presne nezistenom čase dňa 11. júna 2020 na neustálenom mieste v Bratislave prevzal písomnú výzvu Okresného súdu Bratislava V na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/100/2020 zo dňa 11.06.2020 právoplatným dňa 11.06.2020 vo výmere 2 roky nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, s termínom nástupu do 06.07.2020 a to do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, a napriek tomu na V. V. L. XX v R. a iných rôznych miestach v R. bez podstatného a vážneho dôvodu výzvu súdu nerešpektoval a do výkonu trestu nenastúpil, do ktorého bol dodaný až dňa 18. augusta 2020 príslušníkmi pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva PZ Trnava po jeho zadržaní na základe príkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/100/2020 zo dňa 13.07.2020 na dodanie obvineného do výkonu trestu,

teda

maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

čím spáchal

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

a odsudzuje sa:

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 21.12.2020 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na Okresný súd Trnava obžalobu na obžalovaného A. D. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

K výroku o vine:

2. Po prednese obžaloby prokurátorom bol obžalovaný na hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutkom, ktoré sa mu kladú za vinu, môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení a po porade s obhajcom v priebehu hlavného pojednávania urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky obžalovaný odpovedal „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní vyjadril súhlas s tým, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku bez narušenia jeho skutkovej totožnosti prijal, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, teda ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože boli naplnené všetky zákonné formálne znaky tohto trestného činu, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku, a keďže na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykonalo len k výroku o treste.

K výroku o treste:

3. Následne po vyjadrení procesných strán súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, pričom z oboznámených dôkazov bolo zistené nasledovné:

4. Z odpisu registra trestov bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť. V 3 prípadoch sa obžalovaný opakovane dopustil trestného činu zanedbania povinnej výživy (odsúdenia v roku 2002, 2005 a 2013), dvakrát sa dopustil trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona (odsúdenia v roku 2009 a 2020), v roku 2003 bol odsúdený za trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a v roku 2017 bol odsúdený za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Piaty záznam v poradí sa týka odsúdenia na základe rozhodnutia súdu AG Passau za skutok - jazda bez dokladov. V podmienkach Slovenskej republiky takýto skutok zodpovedá postihu za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch.

5. Z lustrácie v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný sa dopustil 2 priestupkov, a to dňa 03.01.2020 priestupku na úseku dopravy podľa § 22 ods. 1 zákona o priestupkoch a dňa 18.01.2020 priestupku proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch.

6. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jej pomery a možnosti jeho nápravy. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a zároveň zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona (obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený), postupoval v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona.

7. Pri zohľadnení § 38 ods. 2 Trestného zákona prichádzalo do úvahy u obžalovaného ukladanie trestu v zmysle § 348 ods. 1 Trestného zákona v rozmedzí sadzby až 2 roky.

8. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatelia môžu odôvodniť aplikáciu § 39 len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatelia neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

9. Napriek vyhláseniu obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o priznaní viny zo spáchania skutku, súd nepristúpil k použitiu § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, keďže trestná sadzba v rozmedzí 0 - 2 roky logicky neumožňuje ukladať trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, pretože dolnú hranicu v takomto prípade zákon neurčuje. Zároveň súd pri ukladaní trestu zohľadnil trestnú a priestupkovú minulosť obžalovaného, pričom mal za to, že protiprávna činnosť obžalovaného má pokračujúci charakter a je z tohto dôvodu potrebné pôsobiť na obžalovaného výchovne, aby v protiprávnej činnosti nepokračoval, najmä preto, že obžalovaný je očividne osobou so sklonnosťou dopúšťať sa trestnej činnosti, resp. k dodržiavaniu právnych predpisov má ľahostajný prístup. Osoba obžalovaného ako recidivujúceho páchatelia preto odôvodňuje uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Zároveň však vzhľadom na postoj obžalovaného v priebehu hlavného pojednávania, keď sa k skutku priznal a oľutoval ho, mal súd súčasne za to, že v jeho prípade je namieste uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby. V rámci individuálnej a generálnej preventívnej funkcie trestu dospel súd k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace je v prípade obžalovaného primeraný a spravodlivý. V tomto smere súd zároveň kladie dôraz na to, že obžalovaný si bol vedomý spáchania trestného činu, a nemohol sa po jeho spáchaní (teda po úmyselnom nenastúpení výkonu právoplatne uloženého trestu odňatia slobody v stanovenej lehote), resp. ani po priznaní a oľutovaní jeho spáchania na hlavnom pojednávaní spoliehať na to, že keď už dostal iný nepodmienečný trest odňatia slobody (v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. OT/100/2020) a tento je podľa jeho názoru veľmi prísny, že jeho skutok marenia výkonu úradného rozhodnutia zostane bez následkov, resp. že súd mu v tomto trestnom konaní neuloží žiadny trest. Ak by súd neuložil obžalovanému žiadny trest (zrejme podľa predstáv obžalovaného), poprel by sa tým zmysel generálnej aj individuálnej prevencie trestu, pretože obžalovaný, ale aj hocikáky iný páchatel, by sa mohol domnievať, že keď už mu súd uložil trest v inom konaní, môže bez akýchkoľvek následkov páchať ďalšiu trestnú činnosť, s tvrdením, že veď predchádzajúci trest je pre neho dostatočne prísny.

10. Súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Zároveň súd nezistil v prípade obžalovaného žiadne okolnosti, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že náprava obžalovaného by bola lepšie zaručená v ústave s miernejším stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.